

מה דינו של קצין בכיר מאוד, המפר את פקודות הממשלה האזרחית, או המבצע על דעת עצמו פעולות מבלי לקבל על כך אישור ממשלתי?

השבונו נתנו האמריקאים תשובה על כך: דינו של קצין כזה הוא הורדה בדרגה ופיטורים.

הגנרל הנשיא. הגנרל ג'ון לאוול היה בעל ארבעה כוכבים - הדרגה הגבוהה ביותר בצבא ארצות-הברית, מלבד הדרגה הנדירה של חמישה כוכבים.

לאוול, המפקד העליון של כוחות חיל-האוויר בוויוטינגטון, קיבל בשעתו פקודה מפורשת מטעם המפקד הראשי של הכוחות המזוינים - הנשיא - שלא להפציץ מטרת בצפון ויאטנאם, אלא אחרי שנפגש תחת אש מן הקרקע על המטוסים האמריקאיים.

הגנרל התנגד לפקודה זו. לדעתו היה על חיל-האוויר להפציץ את כל ריכוזי הצבא הצפוני, מבלי לחכות לפתיחת-אש מצידם. הוא הביא דעה זו בפני הממונים עליו, אך היא נדחתה.

כוכב אחד פחות. לאוול לא נכנע להחלטה. הוא עקף אותה בדרך פשוטה: פקודיו נצטוו פשוט לזייף את הדו"חות של הטייסים, לרשום שבכל מיקרה נפי

אנדרסיקור שרון שבחיס מגולדה

תחה עליהם אש. בדרך זו ביצע מאות פעולות צבאיות חמורות, בניגוד למדיניות ממשלתו.

הדבר היה חמור במיוחד, כי הממשלה שקדה באותו זמן, מאחורי הקלעים ומבלי ש... לפי השיטה האמריקאית, גנרל של חמישה כוכבים מקביל לדרגת מרשל ב-אירופה. בעל ארבעה כוכבים הוא דרגה אחת מעל לדרגת רב-אלוף בישראל, ש' הוא מקביל לגנרל בעל שלושה כוכבים.

עברית מדוברת לא נורמלית

נואת דן בן-אמוץ ונתיבה בן-יהודה

על הפרויר הזה כתבו ספר שדמ

הכניסו דן את השפיץ לתוך הזב כוד!

חיילי דהם את השבת

פרצוף מפור הפגנות

ביטוי הבא לתאר פנים מכווערות, מרתיעות, מפחידות. "פרצוף מפור הפגנות, אבל יש לה תחת אלור-הי", * "יש לה פרצוף מפור הפגנות. אני במקום המיטרה הייתי משתמש בה."

תתפרדלו הסתלק, לך לך, אסוף רגליך, סור מעל פני. "לילה, תתפרדל מפה, לפני שאני מפרק אותך!" * "מספיק עם הדיבורים, תתפרדל!"

מחלוא ת' ז', מושחת, מעורר שאט-נפש, בל-תימוסי. "המחלוא הזה הצטרף למפלגת העבודה רק בשביל לעשות כסף."

פציץ פ', בא במגע מיני, שיגל, הזדווג. "איזה דיבורים, מה דיבורים, לפני שהספיקה להגיד ג'ק רובינזון פיצצתי אותה!"

שרגא ת' ז', כינוי מלגלג בל-טובים, נער מהוגן וממושמע; אחיו של "וורס". "צריך לרקום לו, שרגא-ירושלים' על הכיפה", * "איזה מעשן?! השרגא הזה - אפי-לו סיגריות לא מעיז לעשן!"

שן חולצת ש', שן קדמית, מן החותכות, כשהיא גדולה ובוטלת במיוחד. "זה היה פותח בקבוקים עם השן החולצת שלו!"

משנת אָלף-תשע-מאות וְכָלוּם ביטוי המציין יושן, עתיקות יומין, חלוף-זמַר-רב. "בא לקונצרט עם חליפה מאלף-תשע-מאות וְכָלוּם", * "נפרדה מאחד משנת תרפ"ו, והתחתנה עם אחד מאלף-תשע-מאות וְכָלוּם."

שְׁמִינְקָה ש', איפור, צבעי קוסמטיקה. "אז יוֹז'ק אומר לי, עם שמינקה אני לא מת-נשק", * "אני באה הביתה, אני רואה שהכר במיטה שלנו מכוסה בשמינקה. ואני בחיים שלי לא שמתי ליפסטיק אמילו. חוצפה שכזאת!"

סַחַר-מַכָּר ש' או ת', עסקים מפוקפקים, בלתי-ישרים, או העוסק בעסקים אלה. "יום אחד הוא לא עבד בחיים שלו, כל היום סחר-מכר, והוא חי לא רע, ברוך השם", * "הסחר-מכר הזה קונה גפרורים בארבע גרוש ומוכר אותם בחמישה גרוש בבתי-קפה. חוץ מזה, מכל קופסה הוא מוציא חמישה גפרורים, ועושה קופסה חדשה."

סַנְדוּץ ש', בחברה המתירנית, יחסי-מין קבור צתיים, של קבוצות בנות שלושה משתתפים, בדרך-כלל מבני שני המינים (או שני גברים ואישה, או שתי נשים וגבר, ולהיפך).

מדור זה הוא תוספת למגזין המפורסם ש' דן בן-אמוץ ונתיבה בן-יהודה. הקוראים מוזמנים לשלוח למערכת מלים וביטויים משלהם.

גולדה מהללת. השבוע ערכה גולדה מאיר ביקור הפגנתי לאורך רצועת-עזה. הנושא המרכזי בסיור זה היה גירוש הבדואים, אשר נגדו מחו כמה מן החברים הצעירים של קיבוצי הסביבה.

אף במילה אחת לא גינתה גולדה את הפעולה, או את הדרך הבלתי-חוקית שבה בוצעה. להיפך, היא הומינה אליה בקיבוץ גירים את אלוף פיקוד הדרום, אריק שרון, שמעה מפיו הרצאה על הסכנה שהיווה הבדואים לביטחון המדינה.

לאחר מכן הכריזה גולדה שמותר להזין אוכלוסיה, אם הדבר מועיל לביטחון ישראלי. היא לא השאירה כל ספק בכך שהיא מצדיקה לחלוטין את הפעולה שבוצעה בלי פקודת הממשלה, ועל דעתו הפרטית של קצין.

היתה זאת הפגיעה החמורה ביותר שפגע אי-פעם ראש-ממשלה ישראלי במשמעת של צה"ל, ובמרות הממשלה האזרחית על הכוחות המזוינים.

בגין משבחה. מעשה זה של גולדה היה רק צילל אחד בתזמורת, שנשמעה כאילו הוכנה מראש.

בנח"לים נאם מנחם בגין, הרים על נס את מעשיו של אלוף פיקוד המרכז, אריק שרון, כאשר הזכיר את שמו של האלוף, סרץ הקהל הבית-רי במקום במחיאות-כפיים סוערות.

באותו יום עצמו הקדיש ידיעות אחרון-נות מאמר ראשי לאותו אלוף, שיבח את מעשיו.

ועדת-חקירה צבאית קבעה כי גירוש הבדואים מפיחת-רפיח בוצע ללא פקודה ממשלתית, ותוך ביצוע מעשים "חריגים". הוועדה המליצה על "גניפה" בקצין בכיר מאד, מבלי שיתיה מותר להזכיר את שמו.

ומבלי שיוטל עליו כל עונש אחר. איך מגיבה ממשלה על מעשה, שבוצע בלי פקודה?

מחאות חריפות

מחיאות סוערות

במדינה

דיעות

מי צריך

נבחרים?

מינויו של חיים בר-לב לשר בממשלה עורר בשעתו רוגז רב בין עסקני מיפג' תו. הם התנגדו לעצם השיטה שאדם, שלא נבחר מעולם על-ידי הציבור לשום תפקיד, יקפוץ מעל לראשי הנבחרים ופעיי ליה-מפלגות, ישר אל שולחן הממשלה.

מכיוון שבר-לב ידוע כאדם שקול, סב-רו הכל כי יתאפק לפחות עד אחרי הבחירות הבאות, לפני שיכריז הכרזות על ענייני הבחירות.

למי זה מועיל? אולם נראה שכור-שרייה-התאפקות של בר-לב אינו כה גדול. השבוע, כשענה לשאלות קהל, נסתבר כי לשר הבלתי-נבחר יש מה להגיד - על אחרים שנבחרו.

לדעתו, נבחרים אלה הם מיותרים לחי-לוטין.

טען בר-לב: יש להעלות את אחוז-החסימה, כדי לחסל את הסיעות הקטנות. בסיעות הקטנות אין כל תועלת. ואכן: אין בכוחה של סיעה קטנה לקחת קצין או פקיד, ולהקפיץ אותו ישר למרכז האחריות הלאומית, מבלי שאיש בחר בו אף לתפקיד חבר המועצה המקומית בעקרון.

מפלגות

מה חדש

אצל רק"ח?

ועידה של מפלגה קומוניסטית מסורתית היא גם הזדמנות מתאימה למנהיגיה לע-שות חשבון-נפש, וחשבונות אחרים עם יריביהם האידיאולוגיים במדינה בה פוע-לת המפלגה, ובכל העולם.

לקראת ועידת ה-17, הוכיחה רק"ח-שי היא מקפידה לשמור על מסורת זו, ומת-ייחסת אליה ברצינות גמורה. על פני יותר מ-120 עמורים של "ראשי פרקים", ש-יהפכו להחלטות פה-אחד של הוועידה, בתקינים קטנים, עוסקת רק"ח הישראלית בענייני אורגנואי, סין העממית, בנג'לדש, ארצות-הברית, ומדינות באפריקה, אסיה ואירופה. אין כמעט בעייה בינלאומית אחת, פרט לזיהום האוויר והסביבה, שרא-שי הפרקים של רק"ח אינם עוסקים בה בפסקנות, ובחריצת מסקנות מוחלטות ש-אין עליהן ערעור.

מה שנעדר לחלוטין מראשי הפרקים הוא הביקורת העצמית. בניגוד למסורת החד-דשה של המפלגות הקומוניסטיות, שהת-לה אחרי הוועידה ה-20 המפורסמת של המפלגה הסובייטית, אין ראשי רק"ח ב-ישראל סבורים כי ישנו עניין או מעשה כלשהו בין ועידה לוועידה, שיש לתת עליו את הדעת, תוך כדי ביקורת פנימה, על מוסדות או חברים. כל שעשתה רק"ח, למיקרא ראשי-הפרקים, היה נכון, הגיוני ו"משרת את ענייני הפועלים" והתנועה הקומוניסטית הבינלאומית. כל שעשו ירי-ביה ומתנגדיה היה בלתי-נכון, בלתי-הגיוני ובשרות, "האימפריאליזם והציונות".

אצ"ל תמך באנגלים. חלק גדול של ראשי הפרקים מוקדש, כמונן, לישר-אל ולמרוחב. באיור זה אין לרק"ח כל ספקות. מלחמת ששת-הימים, המכונה ב-ישון ראשי הפרקים כ"מלחמת יוגו", היתה "קנוניה מילחמתית בין שליטי אר-צות-הברית וישראל, שאחד מאמצעי הכי-נתה היה להוליך שולל את עם ישראל".

רק"ח מכירה בזכות קיומה של מדינת ישראל, מותחת ביקורת על מדינות ערב והפידיאיון שאינם מכירים בה. בפרק זה אפשר למצוא גם חידושים, לגבי הגדרות קודמות של המפלגות הקומוניסטיות ש-פעלו בארץ-ישראל. רק"ח מותחת ביקורת על המפלגות הציוניות, טוענת שהמאבק של אירגונייה-המתחרת היהודיים לפני הק-מת המדינה לא היה מאבק אנטי-אימפריא-ליסטי, אלא היה מכוון לשכנע את הברי-טים להישאר בא"י, תוך כדי שינוי עמדי-תם כלפי החוקים שהיו מכוונים נגד העליה וההתיישבות.

באותו פרק, מתנגדת רק"ח לכוחות הפר-עלים בישראל, הנאבקים להכרה בזכות-ההגדרה העצמית של העם הפלסטיני. רק"ח סבורה שמאבק כזה, בעת הכי-בוש, משרת את אינטרס הכיבוש הישראלי. שינוי אחר בעמדות המוצהרות, אפשר (המשך בעמוד 22)